

Nr. 9.
24.
jan.

Lög

um

meðgjöf með óskilgetnum börnum og fl.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Heimilt er móður óskilgetins barns að krefjast þess, að föður þess verði gjört að skyldu að greiða að minnsta kosti helming þess kostnaðar, er af barnsförunum leiddur fyrir hana, og ef þörf gjörist, þröngvað til þess, svo sem heimilað er í lögum til greiðslu á meðgjöf með óskilgetnum börnum. Yfirvöldin til taka upphæð þessarar fjárreiðslu, og getur móðir barnins heimt hana eptir reglum þeim, sem segir í 3. gr.

2. gr.

Nú deyir karlmaður og lætur eptir sig barn óskilgetið yngra en 16 ára. og skal þá greiða af fjármunum dánarbúsins sem aðra skuld, er komin sje í gjalddaga, barnsfúlgu þá, er hinn dáni gjalda skyldi, svo framarlega sem beiðni um það kemur til skiptaráðanda áður en skuldlysingarfestur (Proclama) er liðinn eða 6 mánuðir frá láti hans, hafi skuldlysingarfestur eigi boðaður verið. Ef ekkja hins dána eða skilgetin börn hans eru á lífi, þá skal eigi fje út leggja öðrum óskilgetnum börnum hans en þeim, er fædd voru fyrir hið síðasta hjónaband. Þó skal þess jafnan gætt, að meðgjöf sú, er ætluð er óskilgetnu barni til framfærslu, skal aldrei nema meiru fje en því, er barnið skyldi í arf taka, ef skilgetið væri. Nú situr ekkja barnsföður í óskiptu búí, og heldur hún þá áfram að greiða meðgjöf þá, er barnsfaðirinn lúka skyldi, ef á lífi væri, en þó eigi meiri upphæð nje um lengri tíma en amtmanni hæfa þykir eptir efnun hennar og með hliðsjón til fyrtjeðra fyrirmæla, og aldrei lengur en þar til barnið er orðið 14 vetra, ef hún á skilgetin börn á lífi, ella þar til barn er 16 vetra. Um barnsfúlgu, er þannig er greidd af hendi í einu eptir lát föðurins, skal fara sem um fje ófórráðamanna (ómyndugra), að verja má að eins hvers árs meðgjöf barninu til framfærslu jafnótt, sem hún kemur í gjalddaga. Falli barnsfúlga niður að nokkru eða öllu, þá skal fje það, er óeytt er, koma til skipta meðal erfingja.

Nr. 9. Lög 24. jan. um meðgjöf með óskilgetnum börnum og fl.

Lov

Nr. 9.
24de
Januar.

om

Underholdsbidrag til Børn, der ere avlede udenfor Ægteskab m. m.

Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov

§ 1.

Moderen til et udenfor Ægteskab avlet Barn skal, om fornødent med de Tvangs- midler, som Lovgivningen hjemler for Underholdsbidrag til Børn, der ere avlede udenfor Ægteskab, kunne fordrø Barnefaderen paalagt at afholde med mindst Halvdelen de særlige Udgifter, som Barselsærden har medført for hende. Øvrigheden bestemmer det herom- handlede Beløbs Størrelse, som Moderen kan indkræve efter Reglerne i denne Lovs § 3.

§ 2.

Naar en Mandsperson efterlader sig et uægte Barn under 16 Aars Alderen, skal der, saafremt Begjæring herom fremsættes for Skifteforvalteren, inden Proklama er ud- løbet, eller hvis Proklama ikke er blevet udstedt, inden 6 Maaneder efter hans Død, af Dødsboets Midler paa samme Maade som anden forfalden Gjæld udredes det Beløb til Barnets Underhold, som den Afdøde skulde betale. Hvis den Afdøde efterlader sig Enke eller ægte Børn, bør Udlæg ikke finde Sted til andre uægte Børn af ham end saadanne, der ere fødte før hans sidste Ægteskab, og bliver det altid at iagttage, at Beløbet, som afsættes til det uægte Barns Underhold, ikke overstiger hvad det ægte Barn vilde have arvet. Hensidder Barnefaderens Enke i uskiftet Bo, vedbliver hun at udrede det Underholdsbidrag, som Barnefaderen skulde betale, saafremt han var i Live, men dog ikke med et større Beløb eller for længere Tid, end Amtmanden efter Skjon over hendes Formuesforhold og under Hensyn til ovenstaaende Regler finder det passende, og ingenfinde ud over Barnets fyldte fjortende Aar, saafremt hun har ægte Børn i Live, og i modsat Fald indtil Barnet er 16 Aar. Alimentationsbidrag, der efter Faderens Død berigtiges i et samlet Beløb, blive at forvalte som Umyndiges Midler, saaledes at kun Bidraget for hvert enkelt Aar, efterhaanden som det forfalder, maa anvendes til Barnets Underhold. Vortfalder Bidraget helt eller delvis, falder det uanvendte Beløb til Deling mellem Arvingerne.

Nr. 9. Lov af 24de Januar om Underholdsbidrag til Børn, der ere avlede udenfor Ægteskab m. m.

Nr. 9.
24.
jan.

3. gr.

Nú greiðir barnsfaðir eigi fúlguna góðfúslega, og móðirin fær vottorð um það frá sveitarstjórninni í dvalarsveit sinni, að hún sje eigi einfær um að annast framfærslu og uppeldi barns síns, og er henni þá heimilt, ef hún á sveitfesti hjer á landi, að krefjast þess sjálf eða fyrir milligöngu sveitarstjórnarinnar, að meðgjöf föðurins verði greidd af vistarsveit hans, en þó eigi nema síðasta ársmeðgjöf hvert sinn, og skal meðgjöfin eigi talinn sveitarstyrkur veittur móðurinni, heldur föðurnum. Nú hefur vistarsveit föðurins greitt barnsfúlguna hans og gjört síðan árangurslaust tilraun til að ná fúlgunni hjá föðunnum á þann hátt, er lög leyfa, og á hún þá rjett til endurgjalds hjá framfærslusveit föðurins, enda sje hann sveitfastur hjer á landi. Framfærslusveit föðurins hefur á síðan allan hinn sama rjett, sem vistarsveit hans áður hafði, til að ganga eptir hjá föðurnum meðgjöf þeirri, er hún goldið hefur fyrir hann, eður og að heimta, að hann sje látinn afplána styrkinn. Ef barnsfaðir á eigi framfærslurjett hjer á landi, kemur í stað framfærslusveitarinnar vistarsveit sú, er faðirinn átti 40 vikum fyrir fæðingu barnsins.

4. gr.

Þann hinn sama rjett, sem móðir að óskilgetnu barni hefur eptir 3. gr. laga þessara, hafa og þeir menn, er annast framfærslu og uppeldi barnsins eptir móðurina látna, burtfarna eður af öðrum líkum orsökum; sama rjett hefur og sveitarstjórn, þá er barnið þiggur af sveit.

Nú deyr móðir óskilgetins barns, og er þá rjett, að faðir barnsins fái það til sín, til framfærslu og uppeldis, ef hann annaðhvort ættleiðir það, eður hann fær til þess leyfi yfirvaldsins á þeim stað, er barnið er.

5. gr.

Hvenær sem sveitarstjórn, samkvæmt lögum þessum, spyrzt fyrir um föður óskilgetins barns, á hún, ef þörf gjörist, rjett á, að krefjast fulltingis sýslumanns eður bæjarfógeta til að leita uppi verustað hans.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 24. janúar 1890.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

§ 3.

Naar Barnefaderen ikke godvillig erlægger Underholdsbidraget, og Moderen fremstuffer Attest fra sin Opholdskommunes Kommunalbestyrelse for, at hun ikke er i Stand til alene at sørge for sit Barns Underhold og Opdragelse, da er hun, for saa vidt hun er forsørgelsesberettiget her i Landet, berettiget til enten selv eller gennem Kommunalbestyrelsen at fordrø Faderens Bidrag, dog kun for det sidste Aar ad Gangen, betalt af hans Opholdskommune, og skal saadant Underholdsbidrag ikke regnes for en Moderens ydet Fattigunderstøttelse, men som ydet Faderen. Har Faderens Opholdskommune, efter at have udredet Bidraget, forgjæves søgt det inddrevet hos ham ved de i Lovgivningen hjemlede Retsmidler, kan den kræve det refunderet af hans Forsørgelseskommune, for saa vidt han er forsørgelsesberettiget her i Landet. Forsørgelseskommunen har derefter ganske den samme Ret, som der tidligere tilkom hans Opholdskommune til at forsøge det af den for ham udredede Alimentationsbidrag inddrevet hos Faderen, eller fordrø det affonet. Saafremt Barnefaderen ikke er forsørgelsesberettiget her i Landet, træder den Kommune, hvor han opholdt sig 40 Uger før Barnets Fødsel, i Stedet for Forsørgelseskommunen.

Nr. 9.
24de
Januar.

§ 4.

Samme Ret, som denne Lovs § 3 tillægger det uægte Barns Moder, tilkommer ogsaa den, som efter Moderens Død, Bortrejse eller lignende sørger for Barnets Underhold og Opdragelse; samme Ret tilkommer ligeledes Kommunalbestyrelsen, naar Barnet forsørges af Fattigvæsenet.

Naar Moderen til et uægte født Barn dør, skal Barnets Fader være berettiget til at fordrø det udleveret til Forsørgelse og Opdragelse, hvis han enten kuldlyser det eller erholder Tilladelse dertil af Øvrigheden paa Barnets Opholdssted.

§ 5.

I ethvert Tilfælde, hvor en Kommunalbestyrelse i Genhold til denne Lov eftersøger Faderen til et udenfor Ægtekab avlet Barn, er den berettiget til om fornødent at fordrø vedkommende Snjælmands eller Byfogeds Hjælp til at opspøge hans Opholdssted.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 24de Januar 1890.

Under Vor Kongelige Haand og Segl

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.